

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **R. G.**
st. příslušnost: X
adresa posledního pobytu: X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2023, č. j. OAM-972/ZA-ZA11-ZA14-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, žaloba, vyjádření žalovaného

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 1. 2023, č. j. OAM-972/ZA-ZA11-ZA14-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 30. 1. 2023, rozhodl o žádosti žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 30. 10. 2022. Jeho první žádost o udělení mezinárodní ochrany byla rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 3. 2021 zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalobce jako důvod pro podání opakované žádosti uvedl stejný důvod jako při podání své první žádosti, tj. že se zadlužil a obává se věřitelů.
3. Součástí správního spisu je vyplněný formulář poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu podle § 10 odst. 2 zákona o azylu, ze dne 2. 11. 2022, rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany žalobce ze dne 29. 3. 2021. Žalovaný dále učinil součástí správního spisu Informaci o Gruzii – Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu ze dne 20. 4. 2022. Žalobce byl s podklady pro rozhodnutí seznámen dne 8. 11. 2020.
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl stejné důvody jako ve své předchozí žádosti. Neuvedl žádné nové skutečnosti. Ostatně sám žalobce tvrdil, že jeho motivy pro vycestování ze země původu a důvody jeho opakované žádosti jsou stejné jako při podání první žádosti. Žalovaný neshledal, že by se v Gruzii politická a bezpečnostní situace či stav dodržování lidských práv změnily od doby meritorního posouzení první žádosti žalobce natolik, že by se jednalo o důvod pro věcné posouzení jeho opakované žádosti. Žalovaný Gruzii (s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie) i nadále považuje za bezpečnou zemi původu. Žalobce ani v tomto směru žádné skutečnosti neuváděl.
5. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť vychází z nedostatečně zjištěného stavu věci. V zemi původu mu hrozí nebezpečí psychického nátlaku a ublížení na zdraví ze strany věřitele. Ochrany ze strany místních orgánů se nelze dovolat.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci. Žalobce v opakované žádosti nové skutečnosti neuváděl, žalovaný nevybočil z § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno a koresponduje s podklady založenými ve správním spise. Ekonomické problémy a horší uplatnění na trhu práce nejsou důvody, pro které by měla být mezinárodní ochrana udělována. V zemi původu může žalobce případně využít dostupné vnitrostátní prostředky ochrany. Žalobce podal žádost zjevně účelově, po skončení tříměsíční lhůty bezvízového pobytu. Ke shromážděným podkladům pro rozhodnutí se žalobce vyjádřit nechtěl.

II. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 s. ř. s.) a soud takový postup nepovažoval za nezbytný.
8. Žaloba není důvodná.
9. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
10. Soud konstatuje, že v tomto řízení nezkoumá, jestli žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, nebo zda se žalobci podařilo vyvrátit domněnku, že je Gruzie bezpečnou zemí původu. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o žádosti žalobce bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu a žádost byla

vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Úkolem krajského soudu proto bylo přezkoumat, zda žalovaný opakovanou žádost žalobce správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji namísto toho neměl znovu věcně posoudit.

11. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
12. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Mimo jiné zde uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů“ (bod 19 citovaného rozsudku).
13. Krajský soud má za to, že napadené rozhodnutí shora nadepsaným požadavkům zcela vyhovuje. Skutečnosti, které žalobce uváděl jako důvody pro podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu byly zcela totožné s těmi, které žalobce uváděl v první žádosti o mezinárodní ochranu. V obou případech totiž žalobce jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uváděl, že má strach z věřitelů. Zadlužil se, protože chtěl pomoci svým rodičům a neměl práci. Žalobce sám při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že důvody žádosti o mezinárodní ochranu jsou stále stejné jako při podání jeho první žádosti. Již tato skutečnost předpovídá neúspěch žádosti žadatele, pokud v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ani taková skutečnost však nenastala.
14. Pokud jde o případnou změnu situace v zemi původu žalobce, touto otázkou se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval. Žalovaný shromáždil aktuální poznatky o zemi původu žalobce. Shledal, že od okamžiku posledního meritorního posouzení žádosti žalobce nedošlo v zemi jeho původu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona. Opětovně lze konstatovat, že ani sám žalobce žádné takové změny neuváděl, a to ani v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ani když mu byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a konečně ani v žalobě.
15. Žalobce v žalobě opakuje důvody, pro které podával žádost o udělení mezinárodní ochrany, a pro které podával i první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jak již bylo uvedeno, soud v tomto řízení z podstaty věci nezkoumá oprávněnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Lze tak shrnout, že podmínky pro aplikaci institutu nepřipustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu byly naplněny

a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

III. Závěr a náklady řízení

16. Z uvedených důvodů soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 7. srpna 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně